

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπι τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ Ι' — ΑΡΙΘ. 433

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΚΝΟΝ, διήγημα.
Η ΔΙΜΝΗ ΤΟΥ ΑΓΓΕΛΟΚΑΣΤΡΟΥ ὑπὸ Γεωργίου Δρασίνη.

ΤΟ ΡΩΔΟΝ ὑπὸ Σ. Μηλιωράκη.

Ο ΖΥΘΟΣ ὑπὸ Κ. Ζησιού.

ΔΙΔΑΣΚΗΜΟΙ ΚΑΛΩΝΑΙ.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΑΣΙΑΤΙΑΝΗΣ ὑπὸ **Gustave Laffon.**

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΟΤΕΧΝΙΑ

Ὁ ἐν Παρισίῳ ὁμογενὴς λόγιος κ. Ψυχάρης διωρίσθη καθηγητὴς ἐν τῇ Σχολῇ τῶν ἀνωτέρων σπουδῶν (Hautes Etudes) εἰς τὴν ἔδραν τῆς νεοελληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας. Ἡ ἔδρα αὕτη πρῶτον ἦδη δημιουργεῖται ἐν τῷ ἀνατολίῳ τούτῳ ἔκπαίδευτῆρι, καὶ πρῶτον ἦδη ἐπίσημως εἰσάγεται ἐν τῇ Ἑσπέρῃ ἡ εἰδικὴ μελέτη τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς ἐν τῇ σειρά τῶν κλασικῶν σπουδῶν.

— Τῇ 1 Ἀπριλίου (ν) ὁ καγκελάριος τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας ἔωρτασε τὴν ἐβδομηκοστὴν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων του καὶ τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς εἰσόδου του εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Ὡς εἰκόσ, ἡ ἡμέρα αὕτη ἔωρτάσθη λαμπρῶς ἀπανταχοῦ τῆς Γερμανίας, αἱ δὲ περιγραφαὶ τῶν πανηγύρεων τούτων ἐπλήρουν ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς τὰς στήλας τῶν γερμανικῶν ἐφημερίδων. Ἄλλ' ὑπὲρ πάσης τὰς πόλεις τοῦ γερμανικοῦ κράτους λαμπρότερον ἐπανηγύρισε τὴν ἐπίσημον ἡμέραν ἡ πρωτεύουσα αὐτοῦ. Τὴν παρασημνὴν τῆς ἐορτῆς λαμπροφροσῖα ἐξώχως μεγαλοπρεπῆς παρήλασε κάτωθεν τοῦ μεγάρου τοῦ πρίγκιπος Βισμαρκ, ὄλιγας δὲ ὥρας πρὶν ἐγένετο ἡ παρέλασις τῶν διαφόρων συλλόγων τῶν ἀγωνιστῶν. Τὰ ὄψα καὶ αἱ παντοῦαι ἐνδείξεις τιμῆς καὶ λατρείας πρὸς τὸν πραγματοποιήσαντα τὴν ἔνωσιν τῆς Γερμανίας ἄνδρα ὑπῆρξαν ἀπειράριθμοι. Περιγράψην τούτων μετὰ μικρᾶς σκιαγραφίας τοῦ πανισχύρου ἀρχιγραμματέως θέλει δημοσιεύσει προσεχῶς ἡ «Ἑστία», γραφεῖσαν ὑπὸ συνεργάτου αὐτῆς διατριβόντος ἐν Βερολίῳ.

— Δὲν κατέπαυον ἔτι ὁ θέρμος, τὸν ὁποῖον ἤγειρεν ἐν τῷ κόσμῳ τῶν γραμμάτων ἡ περιλάλητος θεοδόρα τοῦ Σαρδοῦ. Ὁ ἄγγλος καθηγητὴς καὶ βουλευτὴς James Bryce, εἰπερ τίς καὶ ἄλλος ἐγκύβητος εἰς τὴν μελέτην τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ἐξήνεγκε τὴν κρίσιν του ἐν τῇ Contemporary Review περὶ τοῦ ἔργου τοῦ Σαρδοῦ. Ὁ ἄγγλος σοφὸς ἐξείρων τὴν τέχνην τοῦ δράματος καὶ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ συγγραφέως ἐν τῇ ἀναπαραστάσει τῶν ἡθῶν καὶ ἔθιμων τοῦ Βυζαντίου κατὰ τὸν 5ῶν αἰῶνα, ὡς καὶ τὴν παραγομένην ὥραιαν ἐντύπωσιν ἐκ τῆς ἐν τῷ δράματι ἀντιθέσεως τῶν χαρακτήρων τῆς Θεοδόρας καὶ τοῦ Ἰουστινιανοῦ, διακρίνεται ἐν τούτοις ὅτι ἀμφοτέρω οὗτοι οἱ χαρακτῆρες, ὡς ἐξετέθησαν δὲν εἶνε ἱστορικῶς ἀληθεῖς. Ἐπίσης τὸ πρόσωπον τοῦ Ἑλληνος Ἀνδρέα θεωρεῖ ὁ ἐπικρίνων ἐντελῶς ἀπίθανον τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καθὼς καὶ τὴν ἀποτροπίαν τὴν ἐπὶ ταῖς διαταχθεῖσας ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος θανατικαῖς ποιναῖς ἐκδηλωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ παρεπίδημου ἐν τῇ Βυζαντινῇ αὐτῇ Γαλάτῳ πολεμιστοῦ, ἀφοῦ ἐν τῇ αὐτῇ τῆς πατρίδος του κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην πρωτίστη τῶν ἡδονῶν ἐθεωρεῖτο τὸ ἀρεδίως χυμένον αἷμα.

— Κατὰ τὸν προσεχῆ Ὀκτωβρίον θέλει συνέλθῃ ἐν Biarritz διεθνὲς συνέδριον ὑγιεινῆς καὶ κλιματολογίας ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρίαν τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Ἐμπορίου τῆς Γαλλίας. Πρὸς διοργανώσιν τούτου ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ἑδρεύουσα ἐν Παρισίοις.

— Ἐν τῷ ἐν Βενετίᾳ Συλλόγῳ Ἐλληνοιστὸ ὁ γνωστὸς ἐκ

διαφόρων φιλολογικῶν αὐτοῦ ἔργων ὁμογενὴς καθηγητὴς κ. Τριανταφύλλης ἀνέγνω ἐπὶ τῇ ευκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος ἐνδιεφέρουσαν μονογραφίαν περὶ τοῦ Μεσολογγίου.

— Ταραχαὶ συνεχεῖς ἐν τισι τῶν Πανεπιστημίων τῆς Ἰταλίας προκάλεσαν τὴν διακοπὴν τῶν μαθημάτων. Οὕτω ὄχι μόνον διεκόπησαν τὰ μαθήματα ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Τουρίνου ἀλλὰ καὶ ἐτέθη στρατιωτικὴ φρουρὰ ἐν αὐτῷ. Ὁμοίαι συνέβησαν καὶ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Νεαπόλεως. Αἰτία δὲ τῶν ταραχῶν εἶνε ἡ ἀπαγόρευσις τῆς Κυβερνήσεως τοῦ νὰ τεθῇ ἐπιγραφή ἐπὶ μαρμαῖρον ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ πανεπιστημίου τῆς Παδοῦς, δι' ἧς ἐξυμνεῖται συμπλοκὴ τις μεταξὺ φοιτητῶν καὶ αὐστριακῆς φρουρᾶς κατὰ τὸ 1848. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐπιγραφή περιεῖχε φράσεις προσβλητικὰς κατὰ τῆς αὐστριακῆς φρουρᾶς, ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἀπηγόρευσε τὴν ἀνίδρυσιν αὐτῆς. Ἐνεκα τῆς αὐτῆς ἀφορμῆς ἐφυλακίσθη καὶ ὁ καθηγητὴς Brunetti.

— Ἐν τῷ γερμανικῷ περιοδικῷ «Das Magazin für die Litteratur des In—und Auslandes» δημοσιεύει ὁ κ. Αὐγ. Βόλτς βιβλιοκρισίαν περὶ τῆς πέρουσιν δημοσιευθείσης γερμανιστὶ ὑπὸ τῶν κκ. Α. Ρ. Ραγκαβῆ καὶ Δανιὴλ Σάνδερς «Ἱστορίας τῆς Νεοελληνικῆς Φιλολογίας».

Ἐχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ἐν Βοστώνῃ τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Καθιδρύματος πρὸ μικροῦ (1885) μετὰ πάσης τῆς τυπογραφικῆς τελειότητος ἐκδοθέντα Δημοσιεύματα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀμερικανικῆς τῶν κλασικῶν σπουδῶν Σχολῆς (Papers of the American School of Classical Studies at Athens. Volume I, 1882-83). Τῆς ἐκδόσεως ἐπεστάτησαν οἱ κ.κ. Γ. Γούδουιν, ὁ γνωστὸς διακεκριμένος ἑλληνιστὴς καὶ φιλέλληνας, ἱδρυτὴς δὲ καὶ πρῶτος διευθυντὴς τῆς ρηθείσης Σχολῆς καὶ Θ. Λούδλου. Εἶναι δὲ τὰ Δημοσιεύματα ταῦτα, ἀξιολογώτατα καθ' ὅλου καὶ τὰ μάλιστα ἐνδιαφέροντα τοὺς ἀρχαιολογόντας, εἰ: 1) Ἐπιγραφαὶ ἐκ Τράλλεων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 2) Περὶ τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου ὑπὸ James R. Wheeler 4) Περὶ τοῦ Ἀθηνῆσιν Ὀλυμπίου ὑπὸ Louis Bevier 5) Περὶ τοῦ Ἀθηνῆσιν Ἐραχθεῖου ὑπὸ Harold N. Fowler 6) Περὶ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας ὑπὸ τοῦ μνημονευθέντος κ. W. W. Goodwin. Μετὰ πάσης χαρᾶς ἀγγέλλομεν τὴν ἐκδοσιν τοῦ πρώτου τούτου τόμου τῶν ἔργων τῆς παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογικῆς τῶν Ἀμερικανῶν Σχολῆς, εὐχόμεθα δὲ νὰ βλέπωμεν ἐξακολουθεῖσαν τακτικῶς καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν δημοσίωσιν τῶν σπουδαιωτάτων διατριβῶν, περὶ ἧς ἀσχυρόντασι οἱ λόγοι: ἐαίροις τῆς Σχολῆς ταύτης ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐπιστήμης τῆς ἀρχαιότητος.

Τῇ ἀξιότιμῳ Διευθυνσῇ τῆς Ἑστίαις.

Εὐγνωμονῶν τῷ κ. Δ. Βικέλα διὰ τὰς περὶ ἐμοῦ καὶ τῶν μικρῶν μου βιβλίων ἐπαικτικὰς κρίσεις του, ἀναγκαῖον νομίζω ν' ἀπολογηθῶ πρὸς τινὰς αὐτῶν.

Καὶ πρῶτον ὡς πρὸς τοὺς «Γονεῖς τοῦ Ρήγα», ὧν ὁ σκοπὸς παιδαγωγικὸς, φρονῶ ὅτι μοι ἐπετρέπετο νὰ μυθιστορήσω ἔχοντι διδάσκαλον μέγαν τὸν Ξενοφῶντα γράψαντα ἐπὶ τῷ αὐτῷ σκοπῷ τὴν *Κύρον παιδείαν*.

Διὰ δὲ τὸν «Ἑλληνα Ροβινσῶνα προηγούμενον εἶχον τὸν τε *Ἐλβετὸν Ροβινσῶνα* καὶ τὸν τούτου Gräbner.

Καὶ, τέλος, διὰ τὴν *Ἡμερολόγιον τοῦ δημοδιδασκάλου* ἐπεφυλαξάμην τὴν συνθεῶν συνέναυσιν αὐτοῦ, προσθεῖς ἐν τέλει τὰς: «Ἐνταῦθα λήγει τὸ «Ἡμερολόγιον τοῦ πρώτου διδασκαλικοῦ ἔτους τοῦ ἡμετέρου δημοδιδασκάλου.»

Β. ΣΚΟΡΔΑΛΗΣ

Ἴδιον τεῦχος ἐξεδόθη περιλαμβάνον «Τὰ ὑπὸ τοῦ ἐπικούρου τῶν ἐν πολέμῳ τραυματιῶν Συλλόγου πεπραγμένα» ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1884. Τὰ χυρίωτατα σημεῖα, περὶ ἧ ἀσφάλην κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἡ μέριμνα τοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου, ὑπῆρξεν ἡ ἐν Γενεῇ συνέλευσιν διαθεῖσα διεθνὴς Σύνοδος τῶν Συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ